

Ești revelația vieții mele

Gabriel Stănciulescu

Ești revelația vieții mele

Ce pot să-ți mai ofer, iubire?
Primește azi în dar o floare,
Eu știu că vrei și fericire
Și că iubirea des ne doare.

M-am închinat, privind la stele,
Parfumul teilor mă-mbie,
Îți sărut cu poftă buzele,
Dar simt o teamă, o fobie.

Tu deja îmi domini gândirea,
De câte ori te strâng în brațe
Trăirile-mi trezesc poftirea
Și-o dorință vrea să înhațe.

Simt că iubesc, cum n-am iubit,
Este un dar ce-l face viața
Am trudit destul, m-am amăgit...
Și iau din gânduri azi povața.

Eu te-aș compara cu o floare,
Ți-aș oferi luciri de stele,
Deși-s conștient că totul moare...
Ești revelația vieții mele.

Autor: Gabriel Stănciulescu